

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2*
RELATIONS BETWEEN ACADEMIC AFFAIRS ADMINISTRATION AND
STUDENTS' KEY COMPETENCIES UNDER THE PHETCHABURI PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

จันทร์ฤดี พุ่มดียิ่ง* และพงษ์ภักดิ์ นามปพนอังกุล

Janruedee Phumdeeying and Pongkrit Nampaponangkul

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ราชวบศิริพันธ์ ประเทศไทย

Master of Education Program, Rajamangala University of Technology Ratanakosin, Prachuap Khiri Khan, Thailand

*Corresponding author E-mail: janruedeenaem@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ 1) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 2) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 123 แห่ง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการ เปิดตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 95 แห่ง ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักสถานศึกษาละ 2 คน รวมผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวก หรือมีความสัมพันธ์คล้อยตามกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์, การบริหารงานวิชาการ, สมรรถนะสำคัญ, ผู้เรียน

* Received February 4, 2024; Revised February 16, 2024; Accepted February 24, 2024

Abstract

The purposes of this research were to: 1) assess the academic affairs administration in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2, 2) evaluate the key competencies of students in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2, 3) determine the correlation between academic affairs administration and the key competencies of students in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. This research is descriptive research. The population were 123 schools under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table, resulting in a sample of 95 schools under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. The respondents were school director, deputy school director of academic affairs or the acting deputy school director of academic affairs and teachers with the total of 190 respondents. Simple random sampling was employed to select the participants. The research instrument was 5-point Likert scale questionnaire consisting of three parts: 1) general information of respondents, 2) academic administration in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2, and 3) key competencies of students in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. Data analysis methods included frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. The research findings revealed that: 1) the academic affairs administration in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 was overall at a high level. 2) the key competencies of students in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 was overall at a high level. 3) a statistically significant positive correlation was found between academic affairs administration and the key competencies of students in school under the Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 at the .01 level of significance.

Keywords: Relationship, Academic Administration, Key Performance, Student

บทนำ

การศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ในการสร้างความเจริญก้าวหน้า ความมั่งคั่ง และมั่นคงของชาติ ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ประเทศต่าง ๆ จึงมุ่งที่จะพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ มีระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สำหรับประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมาก โดยกำหนดประเภท และวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ประชาชนทุกคนในประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษา ในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 ได้บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2566) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกฝัง

จิตสำนึกที่ถูกต้อง ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้ อันเป็นสากล มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และกำหนดแนวการจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) โดยที่หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีทักษะพื้นฐาน มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก รวมทั้งมีเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาก่อให้เกิดการประกอบอาชีพ และมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และมีสมรรถนะสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ประกอบกับ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) กำหนดให้ มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ และรูปแบบการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ มีส่วนร่วม และลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนตามหลักสูตรอิงมาตรฐานในปัจจุบัน ไปสู่การเรียนรู้ที่พัฒนาสมรรถนะผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ด้านการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปใช้อย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้กับ ผู้เรียนพัฒนาและบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลฐานสมรรถนะสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำมากำหนดเป็นนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ในด้านคุณภาพการศึกษา โดยส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาที่มีความพร้อมให้นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เน้นสมรรถนะ ไปใช้ตาม ศักยภาพของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่เหมาะสมตามช่วงวัย และส่งเสริมความเป็นเลิศของ ผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) ซึ่งจะเห็นว่ากระทรวง ศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความสำคัญต่อสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน จึงได้กำหนดเป็นนโยบายและจุดเน้น ให้สถานศึกษาเร่งส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และในปี งบประมาณ 2567 กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ยังคงให้ความสำคัญต่อ การพัฒนาสมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งเป็น หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแล และรับผิดชอบการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว และได้กำหนดวิสัยทัศน์ ในแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566 - 2570) ไว้ว่า “องค์กรคุณภาพทางการศึกษา ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสุข บนพื้นฐานความเป็นไทย ก้าวไกลสู่สมรรถนะ และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21” โดยมีพันธกิจในการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มี สมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตในศตวรรษที่ 21 โดยกำหนดเป้าประสงค์ให้ผู้เรียน ทุกช่วง วัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เสมอภาค มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน สอดคล้องกับ ศักยภาพ ให้เป็นผู้เรียนที่มีสมรรถนะ และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2, 2566) ซึ่งสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จะต้องนำ แผนพัฒนาการศึกษาดังกล่าว ไปเป็นข้อมูลในกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ในแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกัน เพื่อพัฒนาการศึกษาและพัฒนาผู้เรียน ไปในทิศทางเดียวกัน ตอบสนอง

ตอนนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา โดยการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นนั้น จะต้องบริหารงานวิชาการให้มีคุณภาพ และบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งในปัจจุบันการจัดการศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน เพราะเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน เพื่อใช้ในการเรียนรู้ การทำงาน และการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพในครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศ และโลก และ เป็นรากฐานของสมรรถนะ ในระดับสูงกว่าเฉพาะงาน หรือสมรรถนะวิชาชีพ หรือสมรรถนะองค์กรในอนาคตของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่บริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีความตระหนักถึงความสำคัญของนโยบายและจุดเน้นของหน่วยงานต้นสังกัด และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จึงได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน จึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารงานวิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ให้สถานศึกษาสามารถนำข้อค้นพบไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และตอบสนองนโยบาย และจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบในลักษณะกลุ่มตัวอย่างเดียว ศึกษาสถานการณ์ไม่มีการทดลอง (the one shot, non - experimental case study design) มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 123 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 95 แห่ง กำหนดขนาดของตัวอย่าง โดยใช้การเปิดตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จากประชากร 123 แห่ง ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 95 แห่ง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 2 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการสถานศึกษา สถานศึกษาละ 1 คน และ 2) รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่บริหารงานวิชาการ สถานศึกษาละ 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูล สถานศึกษาละ 2 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 190 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น เป็นตัวแปรเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 10 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวางแผนงานด้านวิชาการ 2) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 5) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 6) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนว 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และ 10) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ตัวแปรตาม เป็นตัวแปรเกี่ยวกับสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ มี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และตอนที่ 3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ลักษณะของแบบสอบถามในตอนทั้ง 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบจัดลำดับคุณภาพ 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert, R., 1967)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สามารถตรวจสอบวัดได้ตรงกับกรอบแนวคิดของการวิจัยและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน แล้วนำผลการศึกษามาประยุกต์ตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้ สร้างเป็นเครื่องมือภายใต้คำปรึกษาแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไข เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้คำแนะนำ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (face validity) แก่ไขด้านภาษา เนื้อหา โดยนำไปหาดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง สอดคล้อง 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ และ -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ สำหรับค่า IOC ที่ได้จากการคำนวณในแบบประเมินความสอดคล้องในครั้งนี้มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 - 1.00 ถ้าต่ำกว่า 0.5 ควรจะปรับปรุงข้อคำถามใหม่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (try out) กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 แห่ง แห่งละ 2 คน รวม 30 ฉบับ

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากการทดลองใช้ (Try Out) มาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยได้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง ใช้เก็บข้อมูลจริงได้

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่บริหารงานวิชาการ เป็นผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือส่งให้สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และทาง Google Form จำนวน 190 ฉบับ
3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้วมีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.84
4. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบคืนมา จำนวน 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.84 และนำมาดำเนินการวิเคราะห์ผลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ความถี่ (frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ตามแนวคิดของเบสต์ (Best)
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการที่กับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation coefficient) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ตามแนวของ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 0.71 - 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์สูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 0.31 - 0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 0.01 - 0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่า .00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เครื่องหมาย + หมายถึง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน หรือทางบวก หรือคล้อยตามกัน และเครื่องหมาย - หมายถึง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม หรือทางลบ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปรผลและจำลำดับ มีรายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

(n = 184)

การบริหารงานวิชาการ (X)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ (X_1)	4.42	0.51	มาก	4
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา (X_2)	4.47	0.53	มาก	3
3. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ (X_3)	4.48	0.51	มาก	2
4. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X_4)	4.30	0.47	มาก	7
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (X_5)	4.00	0.52	มาก	10
6. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (X_6)	4.21	0.53	มาก	9
7. ด้านการนิเทศการศึกษา (X_7)	4.38	0.52	มาก	5
8. ด้านการแนะแนว (X_8)	4.35	0.50	มาก	6
9. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา (X_9)	4.49	0.52	มาก	1
10. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_{10})	4.29	0.51	มาก	8
เฉลี่ย	4.34	0.51	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.52) รองลงมา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.51) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.53), ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.51), ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.52), ด้านการแนะแนว ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.50) ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.47) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.51), ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.53) และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเฉพาะส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า อยู่ระหว่าง 0.47 - 0.53 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย แสดงว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

2. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อแปลผลและจำลำดับ มีรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

(n = 184)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Y)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านความสามารถในการสื่อสาร (Y_1)	4.27	0.51	มาก	4
2. ด้านความสามารถในการคิด (Y_2)	4.33	0.52	มาก	2
3. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา (Y_3)	4.03	0.53	มาก	5
4. ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (Y_4)	4.29	0.52	มาก	3
5. ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (Y_5)	4.34	0.51	มาก	1
เฉลี่ย	4.25	0.52	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะสำคัญของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.51) รองลงมา ด้านความสามารถในการคิด ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.52) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.52), ด้านความสามารถในการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.51) และ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเฉพาะส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า อยู่ระหว่าง 0.51 - 0.53 หมายความว่า การกระจายของข้อมูลน้อย แสดงว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นสอดคล้องกัน รายละเอียดตามตารางที่ 2

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ (r) ระหว่างการบริหารวิชาการ (x) กับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (y) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) มีรายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

N = 184

การบริหารงานวิชาการ (X)		สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Y)						ระดับ ความสัมพันธ์
		ความสามารถในการสื่อสาร	ความสามารถในการคิด	ความสามารถในการแก้ปัญหา	ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (โดยรวม)	
		Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Ytot	
การวางแผนงานด้านวิชาการ	X ₁	.301	.526	.520	.459	.398	.737	สูง
การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	X ₂	.375	.511	.469	.392	.419	.725	สูง
การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	X ₃	.312	.444	.533	.336	.428	.685	สูง
การวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	X ₄	.258	.589	.573	.530	.384	.780	สูง
การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	X ₅	.163	.163	.142	.294	.270	.341	ต่ำ
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	X ₆	.191	.499	.470	.430	.267	.622	สูง
การนิเทศการศึกษา	X ₇	.320	.443	.414	.256	.271	.573	ปานกลาง
การแนะแนว	X ₈	.338	.319	.350	.248	.437	.563	ปานกลาง
การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	X ₉	.354	.439	.475	.295	.351	.641	สูง
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	X ₁₀	.234	.365	.213	.248	.224	.430	ปานกลาง
การบริหารงานวิชาการ (โดยรวม)	X _{tot}	.448	.674	.650	.546	.541	.956	สูง

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการ (X) กับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Y) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($r = .956$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการเป็นรายด้าน (X1 - X10) กับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโดยรวม (Ytot) พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับปานกลาง - สูง โดยด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X4) กับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโดยรวม (Ytot) มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด ($r = .780$) รองลงมา ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ (X1) กับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโดยรวม (Ytot) ($r = .737$) และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา (X5) กับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโดยรวม (Ytot) มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด ($r = .341$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการมากที่สุดเป็นลำดับแรก เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้มีสมรรถนะที่สำคัญตามหลักสูตร และยกระดับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา คือ การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษาอยู่ทั้งทางด้านวิชาการ และในการบริหารวิชาการจะต้องมีหลักการ และวิธีการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร คือ หลักแห่งประสิทธิภาพ (Efficiency) และหลักแห่งประสิทธิผล (Effectiveness) ประกอบกับ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นด้านการยกระดับคุณภาพการศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาและบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลฐานสมรรถนะสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างตรรกะความคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลให้นักเรียนไทยสามารถแข่งขันได้กับนานาชาติ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำมากำหนดเป็นนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านคุณภาพการศึกษา โดยส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการและบริบท ส่งเสริมและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียนให้ควบคู่กับการเรียนรู้ และส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการศึกษาด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยึดหยุ่น ตามสภาพจริง ตอบสนองต่อความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องนำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปสู่การปฏิบัติเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษา ให้สูงขึ้น โดยมุ่งเน้นไปที่การบริหารงานวิชาการ ทำให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชณัญชิตา พุ่มดียิ่ง ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการ อยู่ระดับมากทั้งในภาพรวม และรายด้าน (ชณัญชิตา พุ่มดียิ่ง, 2557) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญชนก พูนยศ ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโรงเรียน

ประถมศึกษา อำเภอมะเณร จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะเณร จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก (อัญชนก พูนยศ, 2558) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติพร จิตตรี ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (จิตติพร จิตตรี, 2557) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ สุรสาคร ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก (วิโรจน์ สุรสาคร, 2560)

2. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญต่อสมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียนได้กำหนดเป็นนโยบาย และจุดเน้นให้สถานศึกษาเร่งส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้สู่สมรรถนะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็น ในโลกยุคใหม่ให้กับผู้เรียน ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่เหมาะสมตามช่วงวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ คำสี ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมาก (ฉวีวรรณ คำสี, 2560) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิคุณ วิเชียรศรี ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนตามหลักทฤษฎี 4 ของนักเรียน กลุ่มโรงเรียนวิเศษเมืองทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่า สมรรถนะนักเรียนกลุ่มโรงเรียนวิเศษเมืองทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน (อธิคุณ วิเชียรศรี, 2566) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ สุรสาคร ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก (วิโรจน์ สุรสาคร, 2560)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวก หรือ มีความสัมพันธ์คล้อยตามกัน ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การบริหารงานวิชาการเป็นตัวชี้วัดถึงคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา เป้าหมายสำคัญของการบริหารงานวิชาการอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ และมีสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตร กิจกรรมต่าง ๆ ตามขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ เช่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเรียนการสอนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลดีกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงาม ทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามรวมถึงสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ให้ผู้เรียน มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถ

ในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และสามารถเรียนรู้และแสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้ อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ รุ่งच्छดาพร เวหะชาติ ที่กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือ เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษาเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล รวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพตามเป้าหมาย (รุ่งच्छดาพร เวหะชาติ, 2555) และสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ ที่ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นงานหลัก มีลักษณะคล้ายส่วนที่เป็นร่างกายของคน เป็นส่วนงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบเป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา และมีหลักสูตรเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการ ที่ใช้กำกับการจัดระบบการทำงานของสถานศึกษา และใช้กำกับกระบวนการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ตอบสนองและสนับสนุนการทำงานวิชาการของโรงเรียน คือ ให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพให้得人ที่ดีเป็นคนที่ดีสมบูรณ์ งานวิชาการจึงได้กลายเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของสถานศึกษาครอบคลุมสถานศึกษาทั้งระบบทั้งสถานศึกษา (อุทัย บุญประเสริฐ, 2557) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ สุรสาคร ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทุกด้าน อยู่ในระดับมาก 2) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากและ 3) การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโรงเรียนอานวยวิทยนครปฐม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก หรือมีความสัมพันธ์คล้ายตามกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (วิโรจน์ สุรสาคร, 2560) และสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คำสี ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัด ปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ฉวีวรรณ คำสี, 2560)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์คล้ายตามกันในระดับสูง ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องควรพัฒนางานวิชาการ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาผู้เรียน และส่งผลต่อสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน แต่ยังมีผลการปฏิบัติอยู่สามลำดับสุดท้าย และมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการบริหารวิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะสำคัญผู้เรียนในสถานศึกษา และควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะสำคัญผู้เรียนในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2566). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. เรียกใช้เมื่อ 15 เมษายน 2566 จาก <https://www.moe.go.th/360-policy-and-focus-moe-2023/>
- จิตติพร จิตตรี. (2557). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3. วารสารบัณฑิตศึกษา, 11(55), 41-54.
- ฉวีวรรณ คำสี. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนัญชิดา พุ่มดียิ่ง. (2557). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- ธัญชนก พูนยศ. (2558). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะเข่มาต จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2555). การบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิโรจน์ สุรสาคร. (2560). การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนอานวยวิทยาคารปฐม. มหาจุฬานาครินทร์, 10(4), 357-372.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. (2566). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566-2570). เพชรบุรี: กลุ่มนโยบายและแผน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเรื่อง นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. เรียกใช้เมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2566 จาก <https://www.obec.go.th/archives/814223>
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2566). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2564. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). รายงานการศึกษาไทย พ.ศ.2561 (Education in Thailand 2018). กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- _____. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. นนทบุรี: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.

- อธิคุณ วิเชียรศรี. (2566). แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนตามหลักกาวนา 4 ของนักเรียนกลุ่มโรงเรียน
พิเศษเมืองทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 24(1),
141-153.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2557). หลักสูตรและการบริหารงานของโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: เอส ดี เพรส.
- Krejcie & Morgan. (1970). Approach in Quantitative Research. วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์, 7(2),
112-125.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale, in Reading in Attitude Theory
and Measurement. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.